

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978 - Poštni t/rn 11234499
 Poduredništvo: 34133 Trst - Trieste - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Bližamo se...

O bičajni decembrski dan. Vreme pusto, megleno, vlažno. Skozi okno gledam avte in mislim... Mlad sem, veren, pa ne vprašujete zakaj. Veren sem. Luči se prižgejo po mestu. Televizija med drugim vsiljivo oddaja predbožično potrošniško reklamo. Kdaj se bomo verniki odločneje uprli tej zlorabi Božiča? Nekateri trgovci — sužnji denarja — bodo za Božič šteli denar, potem pa šli na zajetno kosilo ali večerjo. Njih bog je trehuh! Marsikdo bo podlegel prefinjeni reklami in se bo odpravil na nakupe. Ali je to Božič? Vendar, kakor čutiš duh po snegu, čutiš tudi duh po ekonomski krizi. Za nami so davčne prijave, vsak dan je na vrsti Bosna in zraven še ostala krizna žarišča. Ali smo pomirili svojo vest s prispevkom za Bosno? Moj prijatelj duhovnik pri maši skuša uglasti strune naših duš: Božič ni tisto... je to... Gledam skozi okno in premišlujem o sebi, kaj in kdo me obdaja... Moti me potrošništvo tistih, katerim je glavna skrb, katera darila bodo položili pod božično drevesce, in tistih, ki se trudijo, da bi našli najboljšo možnost za novoletni ples. Vsi ti enostavno preskočijo Božič. Strah me je te praznine! Plešasto krščanstvo! Kako pa se pripravljajo na Božič bralci Katoliškega glasa? Za ostarele že vem: obnovili bodo ustaljeno tradicijo, matere in gospodinje so že polne dela v kuhinji, očetje premišlujejo, kam bodo (s privolenjem žene) postavili jaslice ali drevesce. Otrokom pa, najbolj pristnim in iskrenim bitjem, žarijo oči ob Božiču, seveda v družinah, kjer je Božič. Tudi to ni še Božič. Že se slišijo božične pesmi. Nekatere me res motijo zaradi njihovega preveč sladkobnega besedila, čudovite pa so njihove melodije. Slovenske božične pesmi so nekaj edinstvenega! Morda jih ponavljamo, ne da bi pomislili na besedilo: *Božična noč, kako si lepa... prinesla si zemlji Boga... da nas iztrga peklenskemu zmaju pride nas rešit Zveličar Gospod... Rojen je Mesija... raduj, človek moj...* Misli gredo naprej, filmajo realnost, želje, sanje, hrepenenja. Med drugim tudi besede prijatelja-duhovnika; boš šel k spovedi in obhajilu? Da. Šel bom. Ob bližajočem se Božiču pripravimo jaslice najprej v svojem srcu. **Mestni dijak**

Še naprej v znamenju negotovosti

Če so nedavne volitve, kljub temu da so bile upravne in samo delne, sprožile toliko pričakovanj in pričkanja, kaj bo šele za politične volitve, ki bodo skoro gotovo marca ali aprila in bodo prav tako gotovo imele daljnosežne posledice. Zato bodo volitve toliko bolj pomembne in zato se je volilna kampanja praktično že začela; izidi prihodnjih volitev bodo namreč za pečatili in prenesli v parlament vse spremembe, ki so jih povzročili dogodki zadnjih let v Italiji in svetu. Marsikdo že govori o dobi po volitvah. Occhetto se namreč že ponuja kot kandidat za bodočega predsednika vlade, saj vidi v sebi voditelja stranke, ki bo na volitvah dobila največ glasov. Pogovarjajo se že tudi o novih zvezah: isti Occhetto bi rad izbrisal še ostanke KD in se ozira po levici, ker pa te ne bo dovolj za morebitno večino, čaka na krščanskodemokratsko levico ali na Severno ligo. Ta pa ga ne mara in prav tako ne mara misovskega gibanja. Ker sama ne bo prišla daleč, se ozira za Segnijem in Berlusconiem, ki išče novo politično kritje, potem ko so socialisti naravnost izpuhteli. Fini se ponuja kot nova sre-

dina in lovi razočarane volivce KD in se nastavlja komurkoli. Martinazoli skuša pospešiti prenovo KD, vendar še ne ve, kam naj se obrne... Vprašanj je veliko, negotovosti še več in prav toliko je računov brez krčmarja. Težko je namreč napovedati, kako se bodo na volitvah odločali volilci. KD — pa če se prenove ali ne — bo obdržala del volilcev in bo po vsej verjetnosti ostala prva stranka v Italiji.

Occhetto s svojo Stranko demokratične levice ni prepričljiv, zlasti ne, ko skuša dopovedati, da se je odpovedal komunističnim metodam, čeprav ostaja komunist, vendar tega ne pove naglas. Prav tako pa s klanjanjem žrtvam nacizma ne prepričuje Fini, do včeraj ponosni novofašist, ki ga je propad KD presenetil in bi zdaj hotel pograbit vse razočarane krščanske demokrate in njihove volilce, da bi se postavil kot zid pred novo komunistično nevarnostjo. Severna liga ostaja močna — in se bo verjetno še okrepila — samo na severu, to pa ne samo zaradi svojega imena, pač pa tudi zaradi programa, s katerim je šla verjetno predaleč. Njeni predlogi za delitev države v tri dele vodijo nuj-

no v dokončno ločitev, saj se doslej ni obnesla še nobena federacija. Dejstvo je, da je politična sredina izginila in da je ne bo lahko obnavljati, saj krščanski demokrati nimajo jasnih pojmov, kaj obnoviti, kako in še zlasti ne s kom sestaviti koalicije, ki bo upravljala državo brez avantur. Ene vleče na levo, druge pa mika desnica in prav tragično je ugotoviti, da je država, ki se je skoro 50 let znala upirati totalitarizmu, zdaj odvisna prav od ideologij, ki so v zadnjem pol stoletju pokazale vso svojo falimentarnost. — S

Iz razgovora z nabrežinskim županom

Čeprav ste Istran, ste večino glasov prejeli od Slovencev. Kaj to pomeni?

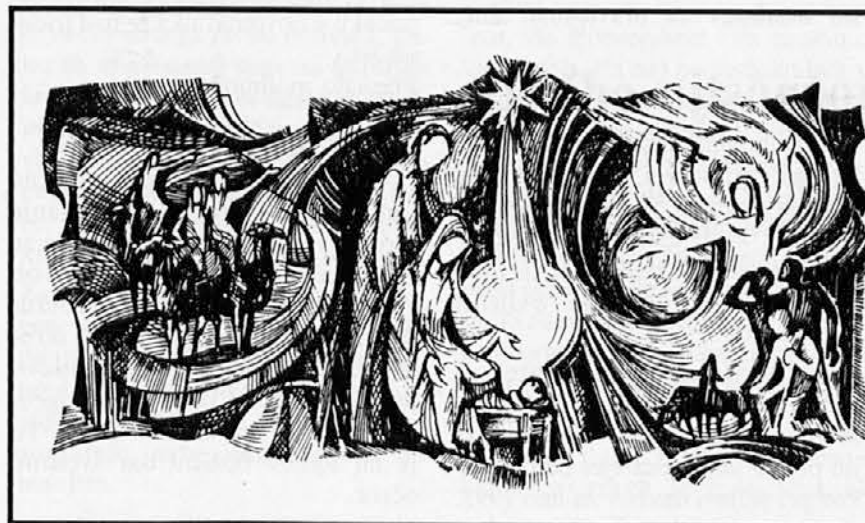
To pomeni, da določenih težav, ki so bile v preteklosti, ni več. Jaz upam, da je dobro znamenje tudi za tiste, ki imajo v odnosih s slovenskim prebivalstvom še veliko težav. Če so danes Slovenci glasovali za Istrana, potem lahko pričakujemo, da bodo jutri Italijani in Istrani glasovali za Slovenca... Šele tedaj bo vzpostavljeno normalno življenje.

Novi tržaški župan in odborniki pred težkimi nalogami

Volilni spopad se je končal, čeprav nekateri iz vrst poražencev še vihtijo kopja in napovedujejo neusmiljeno opozicijo. Zmagovita koalicija in sam župan pa niso volilne zmage izkoristili za triumfalistične izjave in nastope in ne odgovarjali na polemične izzive v času volilne kampanje. To velja še posebno za župana Illyja, ki ga je nasprotni blok z neofašističnimi prvaki na čelu izzival z neokusnimi očitki čisto zasebne narave in mu namesto konstruktivnega sodelovanja za izhod iz težkega položaja tržaškega mesta napoveduje neizprosno boj. To pomeni, da niso zadnjih volitev vzeli kot lojalno tekmovanje, temveč so hoteli z nizkotnimi osebnimi udarci politično onesposobiti županskega kandidata v osebi podjetnika Illyja.

Novi občinski odbor se je brž spravil na delo. Minulo soboto popoldne se je sestal na prvi seji, na kateri

je župan Illy uradno porazdelil odborništva. Kot znano, je skoro vse odbornike izbral tik pred 5. decembrom, in sicer zunaj strank, ki so ga posredno ali neposredno podpirale. Gre za strokovnjake na raznih področjih z delovnimi izkušnjami v podjetjih. Odborništvo za osebje, statistiko in programiranje je prevzel knjigovodja Giorgio Zanfagnin, ki bo hkrati opravljal tudi posle podžupana. Ostali odborniki so še: Roberto Damiani (šolstvo, kultura, stiki z javnostjo), inž. Fabio Cargnello (urbanistika, gradbena dovoljenja, javno zelenje), dr. Franco Degrassi (knjigovodstvo, davki, šport in turizem), dr. Sergio Grioni (demografska služba, nadzorna služba, mestna čistoča, pokopališča), dr. Eugenio del Piero (trgovina, obrtništvo, tržnice), odv. Viviana de Grisogono (ceste in greznice, gradbeništvo, pogodbe), Gianni Pecol Cominotto

Božični dnevi bodo »veseli«, če jih bomo doživljali — doma, v družbi in v cerkvi — v pristnosti in resničnosti skrivnostnega dogodka.

(socialno skrbstvo, zdravstvo, varstvo okolja). Odborništvo za športne dejavnosti si je zaenkrat pridržal župan. Iz gornjega seznama je razvidno, da med imenovanimi odborniki ni nobenega Slovenca. Ni pa mogoče tega izključiti v bodočnosti.

POLEMIKE OKROG ZAHVALE V SLOVENŠČINI

Kako je Trst prežet z nacionalistično slepoto, so dokazale same na sebi absurde polemike v zvezi z dvema besedama zahvale, ki ju je v slovenščini izrekel novi župan Illy pred televizijskimi kamerami ob objavi končnih izidov v nedeljo, 5. decembra, pozno zvečer. O tem niso pisali le krajevni časopisi, temveč tudi nekateri vsedrjavni dnevnik (Il Giornale, La Repubblica, Il Corriere della Sera, La Stampa). Trezni komentatorji niso mogli verjeti, da se v Trstu sprožajo ihtave polemike ob

tako malenkostnih dogodkih. Pravzaprav bi isti krogi lahko polemično vprašali župana, ali se ne misli zahvaliti Slovencev za odločilno volilno podporo (to seveda v primeru, da se jim ne bi bil zahvalil). Vsekakor pa takšno nestrpno nasprotovanje zahvali v slovenščini (nekateri pravijo, da bi po izgovarjavi lahko bila tudi hrvaščina) dokazuje, da bo uveljavljanje tudi sicer zakonitih pravic slovenskih občanov nelahka preizkušnja za nove občinske upravitelje. Na njih je sedaj, da izpolnijo ne samo pričakovanja slovenskih ljudi, temveč lastnih obljub in zvestobo intelektualni doslednosti s proglašanimi programskimi načeli.

Slovenci nestrpno, kot se temu reče, pričakujemo od nove občinske uprave marsikaj. Ne zahtevamo, da pride že v prvem mesecu do temeljitega preokreta, nekaj znakov v smeri spreminjanja odnosa do slovenske problematike pa bi moralo priti v

kratkem času. Če si je župan Illy upal javno se zahvaliti v slovenščini, smemo pričakovati tudi nadaljnjih potez v tej smeri. Za to so dane zakonske in politične osnove. Če je namreč župan Illy zmagal na volitvah kljub napadanju desničarskega bloka, da se je povezal s komunisti, levičarskimi demokristjani in Slovenci, pomeni, da ljudje niso več tako dovzetni do volilnih strašil o zmagi komunistov in o slovenski nevarnosti. To je pravilno ugotovil tudi ugledni italijanski diplomat Diego De Castro (ki je aktivno sodeloval pri reševanju tržaškega vprašanja) v nedeljskem Il Piccolo, ko pravi: »Prepričati jih je treba (Tržačane namreč, op. pisca), da mesto s 94% italijanskega prebivalstva se nima kaj bati 6% Slovencev, čeravno so v več primerih dobro organizirani.«

Ali bo Trst znal prisluhniti tem modrim besedam?

Izjava Slovenske škofovske konference ob Božiču 1993

Spoštovati voljo državljanov

Ob bližnjih božičnih praznikih, prazniku sv. Družine (26. decembra), s katerim se začne mednarodno leto družine, in novem letu, ki ga začnemo s svetovnim dnevom miru, se Slovenska škofovska konferenca obrača na katoliške vernike in vse ljudi dobre volje v Sloveniji z najboljšimi voščili in željami. Želeli bi, da bi te pomembne dneve praznovali z upanjem, da bo prihodnje leto za nas leto resničnega in vsestranskega, predvsem pa moralnega napredka.

Razmere, v katerih živimo, čedalje bolj zahtevajo tak moralni napredek in moralno prenovu. Skupaj z večino naših državljanov smo prizadeti ob novih in novih odkritih nepoštenosti, s katerimi nas seznanjajo javna občila. Medtem ko se z ene strani povečujejo stiske številnih naših državljanov, ki izgubljajo delovna mesta ali pa za svoje težko delo dobivajo nezadostne prejemke, vidimo, da se na drugi strani nekateri na veliko okoriščajo na način, ki ne škoduje samo našemu gospodarstvu, ampak prav tako tudi moralnemu ugledu naše mlade države.

26. decembra letos bodo minila tri leta, kar so se državljanji Slovenije s prepričljivo in velikansko večino izrekli za življenje v samostojni in neodvisni državi. Naši prijatelji v drugih državah so našo odločnost spoštovali in nas razmeroma hitro priznali kot suvereno državo. Danes pa se ob novicah o dogodkih pri nas nekateri sprašujejo, ali smo se tedaj res odločili za dosledno demokratično in pravno državo po evropskem zgledu, ali smo res hoteli prelomiti s komunistično preteklostjo, ki je našemu narodu povzročila toliko vsestranske škode, ali smo res sposobni in odločni, da čim hitreje jasno in nedvoumno stopimo na pot, ki nas bo nekega dne pripeljala v enako-

pravno članstvo v veliki družini evropskih narodov. Ti dvomi imajo svojo podlago predvsem v izredno zaskrbljivem in žalostnem dejstvu, da so nepoštenost in nepravni posli lahko tako dolgo uspevali brez učinkovitega posega odgovornih državnih ustanov, da se zadeve ne razčiščujejo, da ljudje, ki so vanje vpleteni ali pa ob njih niso ustrezno ukrepali, še naprej ostajajo na svojih odgovornih položajih v državi, da po skoraj štirih letih parlamentarne demokracije ostajajo minule krivice neopornane, da se vračanje krivično odvzetega premoženja velikokrat namenoma zavlačuje in da se privrženci prejšnjega totalitarnega režima lahko tako uspešno, čedalje samozavestneje in organizirano upirajo vsemu, kar bi pomenilo, da smo resnično in prepričljivo prelomili s preteklostjo, ki je kriva za naše splošno žalostno stanje.

To je tudi vzrok naše velike zaskrbljenosti. Zato odločno pozivamo vse odgovorne ustanove in posameznike, naj bolj nedvoumno in učinkovito spoštujejo voljo državljanov, ki smo se odločili za resnično demokracijo, dosledno uveljavljane človekovih pravic in življenje v taki državi, kjer bodo moralna načela in njim ustrezni zakoni najvišje, edino in za vse obvezno pravilo življenja in ravnanja.

Ob vsem, kar se dogaja v naši državi, smo slovenski škofje čedalje bolj prepričani, kako dragoceni sta krščanska vera in morala za to, da v njuni luči razlikujemo, kaj je dobro in kaj je zlo. Hkrati pa nas skrbi dejstvo, da so mnogi kristjani spričo teh velikih in težkih nalog nedejavni, velikokrat med seboj usodno razcepljeni in celo ne razumejo pravega moralnega namena in smisla naših nastopov za pravičnost, mir,

poštenje v politiki, gospodarstvu, šolstvu in drugih področjih javnega življenja, temveč nasledajo propagandi tistih, ki hočejo naše zavzemanje za moralne vrednote očrtniti kot nedopustno vmešavanje v politiko. Toda tudi politika je - kakor vse, kar človek dela - podvržena moralnim načelom. Torej se bomo zanj zavzemali tudi v prihodnje, ker je to naša dolžnost.

Zato vas, dragi verniki in vse ljudi, ki delite z nami našo zaskrbljenost, vabimo, da še posebno ob dnevu miru, s katerim bomo začeli novo leto, v molitvi priporočimo našo domovino Bogu, da bo njegov blagoslov spremljal in podpiral plemenito prizadevanje vseh, ki se trudijo za skupno blaginjo in za moralno obnovo naše domovine.

V imenu Slovenske škofovske konference
Alojzij Šuštar
ljubljanški nadškof in metropolit
predsednik SŠK

Dva novomašnika v Trstu

Prejšnji torek, na vigilijo Brezmadežne, je škof Lorenzo Bellomi posvetil v stolnici sv. Justa dva nova duhovnika, ki bosta delovala v tržaški škofiji: don Renzo Russi in don Renato Saksida.

Oba izhajata iz neokatehumenalne skupine, zato je razumljivo, da so v velikem številu prisostvovali posvetitvi člani teh skupin.

Bilo je tudi veliko duhovnikov, ki so s škofom položili roke na novomašnika.

Tako je tržaška Cerkev bogatejša za dva duhovnika, ki sta posvetila svoje življenje Bogu in bližnjemu.

Slovenski del tržaške Cerkve pa pričakuje novomašnika že nad trideset let.

Premalo molimo?

Sveti oče in otroci

V nedeljo, 12. decembra, je bilo na trgu Svetega Petra v Rimu srečanje otrok s svetim očetom. Ponavlja se vsako leto v adventu. Sveti oče je ob 11.30 blagoslovil kipce malega Jezuščka za jaslice, ki so jih prinesli otroci s seboj. Ob letošnjem blagoslovu je 500 otrok pod vodstvom dirigenta Tarduccija pelo božične pesmi. To je bil njihov božični dar svetemu očetu.

Celoletna naročnina na
Katoliški glas
za leto 1994
je 55.000 lir,
ki jo lahko nakažete na
poštni tekoči račun
ZADRUGE GORIŠKA
MOHORJEVA
št. 10647493
ali na
bančni tekoči račun
št. 69280
pri Kmečki banki
v Gorici.

Božja beseda je kakor kruh...

19. decembra

4. adventna nedelja

»Veseli se, milosti polna, Gospod je s teboj!« (Lk 1,28)

Potem ko je Bog večkrat in na veliko načinov govoril ljudem (prim. Heb 1,1) po lepoti stvarstva, po različnih verstvih, po razodetju očetu vere — Abrahamu, očetu izvoljenega ljudstva — Mojzesu in velikim prerokom, prihaja zdaj neposredno in v prvi osebi. Ne prihaja kot nekoč v silovitem in močnem razodetju na gori Sinaj (prim: 2 Mojz 19,18-19). Prihaja na srečanje z osebo, ki je potopljena v molitev; prihaja v galilejsko mesto Nazaret, k preprostemu dekletu, ki ji je bilo ime Marija.

Bog prihaja potrditi njeno temeljno odločitev zanj. Prihaja, da bi v njej prebival. Po Mariji, preprosti in vdani Gospodovi dekli, se Bog dotakne zemlje. Prišel je ob točno določeni uri in na točno določenem kraju. V tej minuti angelovega oznanjenja je obrnil tek časov.

Na začetku časov sta prvi mož in prva žena zapustila »raj in se oddaljila od Boga (prim. 1 Mojz 3,23-24). Za sabo sta potegnili vse človeštvo. Danes se v nazareški izbi naznanja človek, ki bo za sabo potegnil vse ljudi; ne več navzdol k zemlji, odkoder je bil človek vzet (prim. 1 Mojz 3,23), ampak v Kraljestvo resnice in miru. Na vratih božjega kraljestva čaka Oče, še vedno nepotolažen od takrat, ko je izgubil svojega sina (prim. Lk 15,20).

Marija je kot dobra in rodovitna zemlja sprejela seme Božje besede (Lk 8,15). Iz tega semena bo zrastle novo človeštvo, katerega prvenec bo Božji Sin. Z Marijo, ki se je ob angelovem pozdravu prestrašila in se začudila: »Kako se bo to zgodilo...?« (Lk 1,34), tudi mi vstopamo v občudovanje skrivnosti božjega učlovečenja. Po Mariji je bilo zaupano tudi nam.

V enem samem hipu se je dogodil »zgodovinski preobrat«; obrat človeka k Bogu. Bog, ki je od vedno obrnjen k človeku, je z obiskom Marije v Nazaretu v človeku dobil dokončnega in stalnega »partnerja«, ki bo za vedno usmerjen k njemu. Nemirno in nepotešeno bo človekovo srce, dokler se ne spočije v Bogu (Sv. Avguštín).

Dve skrivnosti, ena v srcu druge. Človek je v srcu skrivnosti Boga, Bog je v srcu skrivnosti človeka. Neločljiva sta postala že v ustvarjalnem delu stvarjenja. Dokončno sta potrdila to neločljivo vez in to dopolnitev samega sebe v nazareškem dogovoru. Bog: »Spočela boš in rodila Sina, ki mu daj ime Jezus.« Marija: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« (Lk 1, 28; 38).

Od tedaj naprej se resnična zgodovina odrešenja dogaja na neopazen in neobičajen način, po nazareškem Marijinem modelu. Kolo božje zgodovine in zgodovine odrešenega človeka se pomika naprej po takih milosti polnih trenutkih.

Še vedno imamo navado deliti zgodovinska obdobja po rasti in upadu civilizacij in po pomembnejših zgodovinskih premikih. Tudi po pomembnih vladarjih in celo po vojnah. Slovenci smo edini, ki štejemo obdobja po pisateljih in pesnikih, torej ustvarjalcih, kar je zelo začudilo avstrijskega pisatelja Petra Handkeja.

Vsa naša kronometriranja zgodovine pa presega »nazareški trenutek«, ki predstavlja vdor večnosti v čas. Tisti trenutek je ostal večen in milosti poln. Napolnjen je z veseljem božje navzočnosti. »Veseli se, milosti polna, Gospod je s teboj!« Ta trenutek lahko podoživi vsak, ki moli in sprejema Boga tako kot Marija.

Zvone Štrubelj

Muslimanska država v Evropi

V Bosni gre za to, da se tudi Muslimanom odmeri del te dežele za njih samostojno državo. To bi bila prva muslimanska država v Evropi, ker njeno ozemlje bi očistili vseh drugih verstev (katoličani, pravoslavni).

Kaj takega se tudi pod Turki ni zgodilo. Ti so v osvojenih deželah pustili staro prebivalstvo, le pokorni so morali biti in z manjšimi pravicami (uboga raja). Ob zmagi načela o etničnem čiščenju, ki so ga proglasili Milošević in njegovi, bi država Muslimanov postala versko čista, saj se od Srbov in Hrvatov loči le po veri. V muslimanski državi bi zato bilo konec katoliških Hrvatov, preselili bi katoliško prebivalstvo, uničili vse znake krščanstva (cerkve, samostane, križe). Če to uspe, in verjetno bo uspelo, bomo dobili na Balkanu izrazito čisto muslimansko državo, kot npr. Iran in Irak.

Na to dejstvo opozarja Glas koncila in dodaja: »In tej državi bi morali dati tudi prost izhod na morje v Neumu na škodo hrvaškega ozemlja. S tem bi Dalmacija bila odrezana na dva med seboj ločena dela.

»Poleg tega omenja isti list na nevarnost, da bi v pristanišče Neum brez težav vozile ladje iz fundamentalističnih muslimanskih držav (Irak, Iran) in bi tako muslimanski fundamentalizem brez težav pristal v Evropi in se od tu širil vsenaokrog.

Novoletno srečanje mladih v Münchnu

Ekumenska skupnost iz Taizé-ja v Franciji prireja že več let za novo leto srečanje mladine v evropskih mestih. Doslej je bilo že petnajst takih srečanj. Lani je bilo na Dunaju in se ga je udeležilo okoli sto tisoč mladih.

Letošnje srečanje bo v Münchnu na Bavarskem in bo trajalo od 28. decembra 1993 do 1. januarja 1994. Namen srečanja je razmišljanje, kaj lahko tudi v teh časih, ko divja vojna v Bosni, mladi naredijo za mir v svetu. Srečanje pa ni samo razgovor, ampak predvsem molitev.

Na teh vsakoletnih srečanjih je poskrbljeno za bivanje pri družinah, da mladi udeleženci nimajo prevelikih stroškov.

Dar za Cerkev z možnostjo odštetja

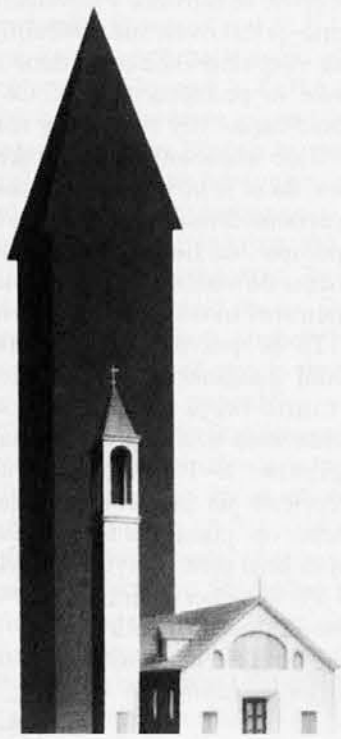
Konec leta 1993 je prav blizu, še dva tedna nas ločujeta od njega. Italijanska Cerkev se še enkrat obrača na vse vernike za pomoč duhovnikom s posebnim darom. Duhovniki so vaši dobrotniki, dobrotniki vseh, tistih, ki cerkev obiskujejo, kot tistih, ki se duhovnikovih uslug poslužijo le ob določenih priložnostih v življenju (krst, poroka, pogreb). Duhovniki so torej v službi božjega ljudstva. Toda že Sv. pismo pravi: »Ne zavezuj gobca volu, ki orje.« To je, vsak delavec je vreden svojega pla-

čila. Duhovnik ni v službi države ali kakega gospodarja, ki bi zanj delal in bi ga plačeval, je v službi božjega ljudstva. To je duhovnikov delodajalec. Spodobiti se zato, da božje ljudstvo skrbi za dostojno življenje duhovnikov.

To storiš tako, da nakažeš za vzdrževanje duhovnikov določeno vsoto, največ do dveh milijonov, ki jih potem lahko odšteješ od dohodkov pri prijavi davkov za leto 1993. Toda vse kaže, da se italijanski davkoplačevalci tega bolj malo zavedajo. Lansko leto je bilo takih oseb le 180.000. Ali se vam ne zdi malo? Darovi teh so pokrili le 6% tega, kar so duhovniki dobili iz drugih virov (8 od tisoč).

Gre za to, da bi verniki čutili večjo pripravljenost po soudeležbi za direktno vzdrževanje svojih duhovnikov. Kajti ti darovi grede prav za njih vzdrževanje in ne v kake druge namene. Zato: Dar, ki ga lahko odšteješ pri prijavi davkov, je instrument, s katerim se zagotavlja primerna življenjska raven služabnikom božjega ljudstva, predvsem pa je instrument bratstva, solidarnosti, občestvenosti z vso Cerkvijo.

Svoj dar lahko nakažeš na p.t.r. št. 57803009, naslovljen Istituto Centrale Sostentamento Clero. Ali direktno na posebnem uradu na škofiji. Lahko izročite tudi svojemu duhovniku, ki bo denar posredoval na škofiji in vam prinesel potrdilo.

POGLED V SLOVENIJO

Kako z orožjem in obrambo?

Po dolgem zatišju se je v slovenskem političnem prostoru ponovno pojavilo tako zvano mariborsko orožje. Meseci so že minili od odkritja nenavadno velike količine orožja na mariborskem letališču, sprožena je bila preiskava, toda iz nje se nič ne izcimi. Sedaj je uradno sporočilo navedlo trditev, da orožje ni bilo namenjeno v Slovenijo oziroma za morebitno uporabo znotraj ozemlja Republike Slovenije. Več od tega se preprosto ne ve. Trditev o dejstvu, da je bilo orožje po vsej verjetnosti namenjeno v Bosno in Hercegovino, čutečega človeka ne more pomiriti. Vznemirja nemoč države, da ne more priti zadevi do dna, kljub temu da to zahtevajo mednarodni forumi. Izhajajoč iz italijanskega prostora, ko se je desetletja zdela, da mafiji nikdar ne bo moč do živga, se torej v zvezi z mariborskim orožjem vsiljuje vse bolj verjetna domneva, da so v zadevo vpleteni visoki, če že ne najvišji državni organi. Le v takšnih primerih — ko so na delu najvišje institucije — pride do tako zvane skrivnosti, kot je bila italijanska mafija. Upati je, da ne gre v primeru s slovenskim orožjem za podobno zaroto na samem vrhu.

Še dosti bolj slovenski politični prostor razburja ponovna polemika med Kučanom in Janšo ter novinarji Dela oziroma Slovenskih novic. Predsednik Milan Kučan se je namreč obrnil na parlament z dopolnilni k zakonu o obrambi, kar so novinarji in seveda Janez Janša razumeli kot željo za ojačanje predsednikove moči. V ustavi sicer piše, da je »predsednik republike vrhovni poljovnik obrambnih sil Slovenije«, slej ko prej pa utegne biti sicer jasna določitev preohlapna in se pravzaprav ne ve, kaj to pomeni. Ob reakciji na Kučanova dopolnila se je dvignil vik in krik in spet je bilo videti, kot da je težišče problema le na Janezu Janši. Očitno o predsednikovi želji po večjih pristojnostih nima povsem naklonjenega mnenja niti parlament, sicer verjetno urad predsednika republike ne bi začutil potrebe, da v javnosti natančno pojasni vso zadevo. Tu pa postane jasno — namreč v tej izjavi — da Milan Kučan ne izključuje možnosti spreminjanja ustave, v kolikor bi bilo to potrebno. Objektivno vzeto je spreminjanje ustave v trenutku, ko je bila komaj sprejeta in ko sploh še ni zaživela z vsemi spremljivalnimi zakoni, precej tvegana zadeva. Slovenske novice komentirajo, da bi to pomenilo prehod iz sedanje parlamentarne demokracije v polpredsedniško ali celo predsedniško. Kaj takšnega ne bi bilo dobro tudi zato, ker je npr. predsedniška demokracija na Hrvaškem, ki je najbrž zaradi Tudjmana, ki edini odloča o vseh bistvenih stvareh, od napada JNA na Slovenijo napravila cel kup izjemno velikih in usodnih napak. Pa si pogledjemo izjavo urada Milana Kučana, ki govori o tem, da »sta po predsednikovem mnenju možni dve zakonski ureditvi obrambnega področja: ena na podlagi sedaj veljavne ustave in drugačna s pogojem, da se poprej ustava spremeni.« O zadevi lahko presodi vsak bralec sam.

Sicer je logično, da Slovenijo še naprej pretresajo poteze tako zvane divjega kapitala, ki si želi s tož-

bami novinarjev izboriti ne le visoka materialna in finančna sredstva, ampak tudi čast brez pripombe. V tej točki stopa v areno tudi slovenska manjšina v Italiji, saj bo — kot zatrjujejo na RTV Slovenija — tržaško podjetje »Safti« tožilo odgovarjajoče novinarje ljubljanske televizijske hiše, ki se o tej tvrdki niso preveč lepo izražali. Z eno besedo: dogodkov je v enem tednu še in še, vendar se zaradi tega življenje v Sloveniji odvíja naprej živahno in z veliko zagona v celi vrsti časopisov in na RTV Slovenija. Omeniti velja oddajo Utrip, ki si jo lahko ogledamo vsako soboto ob osmih in deset minut zvečer na prvem TV programu.

Janez Povše

»Občudujem papeža, s katerim sva povezana kot osebna prijatelj. Pri njem in pri njegovi cerkveni vlogi cenim veliko nagnjenost do dialoga: njegovo neutrudno hojo po cestah sveta, njegovo nenehno odpiranje množici verstev, civilizacij, ras in kultur. Njegov odgovor je po mojem mnenju najbolj stvarjen, kar za deva odgovornost sedanje kulture, ki mora biti predvsem spoznanje, prostor za resnično srečanje in predvsem načrt splošnega značaja v duhovnem in etičnem smislu, poleg tega pa seveda tudi načrt politično-socialnega značaja v zgodovinskem trenutku, ko so veliki problemi človeštva univerzalni in zahtevajo tudi take rešitve.«

Eden največjih sodobnih filozofov
Hans Georg Gadamer:

Evropa, multikulturalnost, sožitje

MILAN GREGORIČ

V drugi polovici novembra je bila v prostorih piranske italijanske skupnosti predstavljena knjiga »L'insalatieta etnica« (Etnična mešanica) avtorja Ulderica Bernardija, profesorja sociologije na beneški univerzi. Gosta je predstavil Marino Voci, predsednik istrsko-beneškega kulturnega krožka Istra iz Trsta. Poudaril je, da je v sedanjem vrtincu oživljenega nacionalizma edini izhod v dialogu, v medsebojnem spoznavanju in v spoštovanju ter sprejemanju različnosti. Gost večera pa je podčrtal, da je danes Evropa prostor prebujanja, srečevanja in mešanja etnij, tudi neevropskih, kar je povsem porušilo nekdanja stanja in ravnotežja. Zato se mora postopoma pripraviti na perspektivo multikulturalne družbe in na soočenje in interakcijo med različnimi kulturami. Projekt je sicer ambiciozen, vendar predstavlja edini sprejemljivi izhod iz čedalje bolj zapletene evropske družbene stvarnosti. Alternativa temu projektu so lahko le napetosti, nemiri in spopadi. Migracijski pritiski na Evropo se bodo namreč nadaljevali in celo stopnjevali, tudi zaradi procesa staranja in demografskega pešanja evropskih narodov. Italija je npr. s stopnjo natalitete 1,26 pristala na dnu evropske lestvice in ni več sposobna naravnega obnavljanja lastnega prebivalstva. Ker se število vzdrževanih hitro in nevarno bliža

število aktivnih prebivalcev, postaja uvoz tuje, mlade delovne sile tudi gospodarska in preživetvena nuja, ker bi sicer ne imel kdo več vzdrževati čedalje bolj starega prebivalstva. Glede na to, da se ni evropski človek nikoli neobgljeno vdajal v usodo, lahko pričakujemo, da bo našel primerne odgovore tudi na te izzive.

V krajši razpravi se je na temo sožitja oglasil tudi Guido Miglia, publicist in javni kulturni delavec iz vrst razseljenih Istranov v Trstu. Opozoril je, da ni bilo v preteklosti pravih pogojev za sožitje etnij istrskega polotoka, ker je italijanska stran večinoma podcenjevalno gledala na Slovence in Hrvate. Številni, zlasti na oni strani, pa to počno še danes. Pri tem je omenil dočerašnjega tržaškega župana Giulia Staffierija, ki se je nedavno tega javno pohvalil, kako da ni prestopil meje na Škofijah že več desetletij. Šele danes se tri etnične skupnosti prvič v svoji zgodovini srečujejo na kolikor toliko enakopravni ravni, s razvito kulturo, lastno državnostjo ipd. ter je tako mogoč pošten dialog in soočenje.

Zato ne bi smeli zapraviti te dragocene priložnosti. Vsekakor nevsakdanja samokritičnost in iskrenost, pred katero se človek lahko le spoštljivo priklone in ki strahovito stopnjuje našo odgovornost do manjšin.

Vsebine goriškega simpozija o Evropi in manjšinah

Pisali smo že o poteku simpozija, ki ga je Svet slovenskih organizacij priredil v dneh 26. in 27. novembra letos o Evropi in manjšinah. Mislimo pa, da bi morali vsaj v kratkih obrisih podati tudi nekaj več o vsebini predavanj oz. okroglo mize, saj so po svojem bogastvu in pestrosti to nedvomno zaslužili. Zato naj v teh vrsticah vsaj v glavnem strnemo bistvene misli posameznih prispevkov.

Prvi predavatelj je bil prof. Viktor Papež iz Rima, ki je govoril o temi Spoštovanje manjšin kot temelj miru. Predavatelj je v tem nanizal svoje poglede na problem narodnih manjšin, še posebej z vidika cerkvenih dokumentov, papeških okrožnic in govorov. Pri tem je nasploh poudaril pravico do drugačnosti in spoštovanje drugačnosti, ki je nedvomno ena izmed predpogojev za mir in za vlogo manjšinskih sku-

pnosti. Omenil je zaključke nedavne konference v Manili, ki je o tem razpravljala. Zaustavil se je zlasti pri papeževem pozivu za spoštovanje manjšin, kot izhaja iz znanega dokumenta za novo leto pred nekaj leti ob dnevu miru. Pa še prejšnji papeži, zlasti že Benedikt XV. ali potem Janez XXIII., ki so povzdignili svoj glas za narodne manjšine in njih pravice.

V vsem tem pride v poštev kultura dialoga, ki je danes nujna. Cerkev sicer praktično ni našla v vseh primerih enakega stališča do tega problema, kar kažejo tudi razna stališča njenih predstavnikov. (V debati so nato prišla tudi do izraza znana stališča goriškega nadškofa o Slovencih in nacionalizmu, ki so vzbudila razne reakcije tudi v občilih.)

Sledila je tema Zaščita manjšin v luči evropskih dokumentov, o kateri

NAŠA GOVORICA

V našem prostoru se moramo vedno soočiti s prevajanjem iz italijanščine. Na uradni ravni prevajamo v šolah, na radiu, pri časopisih in še pri nekaterih ustanovah, privatno pa se s to nujo spopadamo vsi, pa če se tega zavedamo ali ne. Kolikokrat je treba kaj na hitro prevesti, pa pride do hudih spodrslijajev, da razume bralec slovenski stavek, šele ko si ga prevede v italijanščino.

Kako težko se je odreči kopicenju samostalnikov, saj je to za italijanščino značilno, za nas pa težko sprejemljivo. Naj navedem primer: *prišlo je do sosledja bojev in pogajanj*. Če malo pomislimo, nam takoj zazveni v ušesih prvotno italijansko besedilo, če pa se le nekoliko potrudimo, se zavemo, da bi si lahko v slovenščini pomagali npr. z glagoli *slediti si, vrstiti se, obnavljati se in še s katerim* in po slovensko povedali, da si sledijo boji in pogajanja ali da bojem sledijo pogajanja ali da boji sledijo pogajanjem. Prav hudo nas preganja tudi besedna zveza v *teku*. Nič več se ne dogaja *med počitnicami*, nič več med oddajo, nič več med šolanjem, ampak samo v teku oddaje, v teku šolanja, v teku počitnic.

Pa še neko napako delamo zelo pogosto. V italijanščini označuje samostalnik *il figlio* otroka in sina. V osmrtnicah beremo, da žalujejo sinovi Ivan, Marija in Marko. Po slovensko so to otroci, tudi če so že starejši ljudje. Tudi v tem primeru je slovenščina natančnejša in bogatejša. Isto velja za italijanski *nipote*, ki ga slovenimo z nečakom oz. nečakinjo ali z vnukom in vnukinjo. Za nono bodo torej žalovali vnuki in vnukinje, za stricem ali teto pa nečaki in nečakinje.

Pred nami so najlepši prazniki v letu, na Primorskem jim pravimo kar Božiči. Pa naj bo samostalnik v ednini ali množini, vedno ga pišemo z veliko začetnico. Pri nas smo si srečen Božič z veliko začetnico voščevali že od vojne dalje, ko v Ljubljani za Božič uradno niso nič vedeli. Redkokd pa se zaveda, da stalno greši proti pravilom Slovenskega pravopisa, ki nam zapoveduje malo začetnico pri vseh imenih za praznike. Naša raba za jezikoslovce prav nič ne velja.

Pa smo dobili prevod Katekizma katoliške Cerkve. To je dogodek, ki

daleč presega verski pomen, saj je tudi izredno kulturno dejanje. Vsakdo ve, da je s katekizmi povezan tudi naš jezikovni razvoj. Na verskih knjigah sloni naš knjižni jezik in Trubar je prišel v našo zavest predvsem kot oče slovenskega knjižnega jezika in prav obrobno kot protestant. Ko sem bila na predstavitvi tega imenitnega dela v Mariboru, je škof Smej opozoril tudi na težave in probleme, ki so jih imeli prevajalci. Takoj sem pomislila na nas, ki se nenehno ubadamo s prevajanjem. Kakšne stiske doživljajo samo prevajalci šolskih knjig, ki se težavnega dela lotevajo sami in se na začetku niti ne zavedajo, kako težko bo! Pomislimo samo na vik in krik, ki je nastal ob prevodu naslovov za matura! Seveda sem bila tudi zaradi tega ob prebiranju Katekizma posebno pozorna na jezik.

Takoj sem opazila, da so glede narekovajev ubrali prevajalci nekoliko svobodnejšo pot, kot jo dovoljuje Pravopis. Italijanščina in najbrž tudi francoščina jih uporabljata zelo pogosto. To ve vsakdo izmed nas in jih v slovenskem prevodu dostikrat opušča. Pa se mi zdi, da je lepše tako. Seveda sem postala pozorna tudi na delivca (352) in se spomnila na polemike ob izidu Pravopisa leta 1962. Tudi ko pišejo npr. dar Svetega Duha, gredo proti Pravopisu, saj je po pravilih Sveti Duh le kraj, ki se imenuje po Svetem Duhu. Z veliko mero pričakovanja sem takoj pogledala, kako pišejo v novem Katekizmu katoliške Cerkve imena praznikov. Na moje veliko razočaranje pa je ostalo tukaj vse pri starem: velika noč (str. 358, 363), oznanjenje, božič, razglašenje (str. 320). Škoda. Marsikdo bo še dalje hote ali nehote grešil.

H katekizmu pa se bom še povrnila.

Nada Pertot

Priporočamo knjižni dar

Goriške Mohorjeve
družbe

za leto 1994

za manjšine itd. Posebej omembe vredno je sodelovanje v komisiji za manjšine Evropskega sveta. Beseda je padla tudi na sodelovanje slovenskega poslanca iz Trsta Josipa Vilfana, ki je v obdobju med obema vojnama sodeloval na dunajski konferenci za mednarodno pravno zaščito manjšin. Nadalje so tu važni še drugi mejniki, kot npr. na konferenci Komisije za sodelovanje in varnost v Evropi (KSVE) v Kopenhagnu iz leta 1990, Evropska konvencija o človekovih pravicah, spet dokumenti o evropskem parlamentu leta 1988 s strani nemškega poslanca v. Stauffenberga in kasneje Albersa itd. Važna je tudi danes Srednjeevropska iniciativa, v kateri sodelujeta tudi republiki Slovenija in Italija, pa spet manjšinska zveza FUENS in druge pobude.

Spectator

Mala Cecilijanka 1993

Seme, vrženo v dobro zemljo, obrodi sad. Tako dobro seme je bila tudi Mala Cecilijanka, ki je pred mnogimi leti bila vržena v dobro zemljo in sedaj leto za letom obrodi sad. Tudi letos ga je v sredo na praznik Brezmadežne. V dvorani KD so se natekli ljudje kot le za izredne priloznosti. Prišli so iz mesta in iz vseh vasi, tudi s Tržaškega. Priklicali so jih otroci, ki so nastopili na odru, in sicer kar dvanajst zborov, ker se je eden, in sicer iz Sovodenj, oglasil prav zadnji trenutek tako, da ga niso mogli niti vključiti v tiskani program. Zato so mu dali častno nalogo, da je Cecilijanko odprl (vodila B. Piccolo).

Goste in otroke je pozdravila predsednica Združenja cerkvenih pevskih zborov, ki je Mala Cecilijanko organizirala, prof. Lojzka Bratuž. Uvodno besedo je imel g. Karlo Bolčina, novi štandreski župnik. S pesniško besedo je omenil tudi božične praznike kot praznike družine.

Nato so se zvrstili zbori drug za drugim, vsak zbor je zapel po tri pesmi proste izbire. Naštetimo jih: Otroški zbor F.B. Sedej, Števerjan (Valentina Humar), otroški zbor Podgora (Sabina Antoni in Kristina Kovic), otroški zbor Ladjica (Olga Tavčar). Ta zbor je prišel iz Devinščine, ki spada v goriško nadškofijo. Otroški zbor Oton Župančič (Elda Nanut). Ta zbor vključuje v glavnem otroke iz Štandreža, a tudi druge. Otroški zbor Plešivo (Tanja Kuštrin). Otrokom so se pridružile tudi nekatere doraščajoče deklice; tako so še bolj zavzeto odpeli svoje pesmi. Sledili so otroški zbor Rupa-Peč (Tanja Kovic), mladinski zbor Vrh (Marjanka Čevdek), otroški zbor Kresnice (s. Karmen Koren). Gre za zbor od Sv. Ivana v Trstu, ki je stalen gost na Mali Cecilijanki, kot je poudarila tudi napovedovalka. Sledil je mladinski zbor Štandrež (Kristina Marušič). Ta zbor redno sodeluje pri Mali Cecilijanki. Do sedaj ga je vodila Elvira Chiabai, ki jo je letos zamenjala Kristina Marušič. Otroški zbor iz Doberdoba (Lucija Lavrenčič) je svoje izvajanje popestril z Orff instrumenti. Tudi neka-

teri drugi zbori so peli ob spremljavi na glasbila.

Malo Cecilijanko je zaključil mladinski zbor srednje šole Ivan Trinko iz Gorice. Vodil ga je prof. Stanko Jericijo, ki uči na tej šoli. Izvajal je dve dirigentovi pesmi in Alelujo W. Boyceja. Ta zbor je bil številan in je primerno zaključil večer, posebno s pesmijo »Le semkaj, dragi verniki« g. dirigenta.

Obračun letošnje Male Cecilijanke je brez dvoma pozitiven. Videli smo otroke in mlade dirigente. Mladi z mladimi. To daje upanje, da bodo otroški zbori še naprej peli tudi po naših cerkvah, saj bi bilo odločno premalo, če bi ne peli tudi v domači cerkvi ob mladinskih mašah.

Manj razveseljiva je bila ugotovitev, kako maloštevilni so sedaj otroški zbori. Nekoč smo videli otroške zборе z velikim številom nastopajočih. Če ni rojstev, pač tudi otrok ni. To je pa zaskrbljujoče.

In še nasvet dirigentom mladinskih in otroških zborov: V večji meri gojite ljudske pesmi, narodne in nabožne; ne sramujte se s takimi pesmimi nastopati tudi na odru. Vedno so lepe.

K.H.

Miklavževanje

Končno je vendarle prišel tako pričakovani sv. Miklavž. Pod vodstvom Kristine in Franke so števerjanski otroci popestrili njegov prihod s prizorčkom Miklavž prihaja, ki so se ga naučili v zadnjih mesecih. V to igrico so vložili precej truda in tudi prostega časa, ki bi ga nekateri lahko porabili za igranje ali pred televizijo.

Igrica je prikazala, kako sta se brat in sestra pripravljala na Miklavžev prihod. Seveda sta mu pisala pisma in jih pustila na oknu. Glavno vlogo so odtelj imeli Miklavževi odposlanci, da so staremu škofu skrbno sporočili vsebino pisma, da bi slednji pravično obdaril dobre otroke. Seveda so tudi hudiči imeli svojo vlogo. Opozorili so namreč vse neubogljive, naj se kar bojijo črnega pekla. Po prijetnem nastopu otrok je stopil na oder sv. Miklavž za obdarovanje. Vsak otrok je dobil

zaslužno darilo, saj je Miklavž imel zapisano v zlati oz. črni knjigi vse pridne in manj pridne otroke. Številna darila pa so pokazala, da je na zemlji še veliko pridnih otrok, ki jim gre lepa zahvala, ker so se na ta veseli dan spomnili begunskih otrok in zbrali veliko materiala, posebno šolskih potrebščin, ki jih njihovi sovrstniki še tako potrebujejo in jim bodo prav gotovo tudi v veselje. Te darove smo izročili s. Mihelangelu.

K.

Občni zbor sekcije SSK za Števerjan

V četrtek, 9. decembra, smo imeli v Števerjanu občni zbor sekcije Slovenske skupnosti. Občni zbor je bil sklican na zahtevo pokrajinskega tajništva stranke, tako da se sekcije najprej preuredijo in pripravijo na pokrajinski kongres, ki je napovedan za začetek prihodnjega leta. Obenem je bilo tudi nujno sklicati občni zbor sekcije, ker imamo čez dobro poldruugo leto v Števerjanu ponovno občinske volitve in zato mora biti vse naše nadaljnje delovanje usmerjeno prav k temu cilju: pridobiti zopet upravo števerjanske občine. Na občnem zboru smo zabeležili prisotnost številnih somišljenikov naše stranke, večina teh so bili prav mladi volilci. To je pohvalno, saj je v zadnjih časih zanimanje za politiko med mladimi zelo upadlo.

Na dnevnem redu je bila izvolitev novega odbora sekcije. V Števerjanu sestavlja odbor 19 članov: avtomatično stopijo v odbor trije občinski svetovalci Slovenske skupnosti; drugih 9, ki so kandidirali na zadnjih občinskih volitvah na listi SSK, je moral občni zbor potrditi v odbor (povedati je treba, da je g. Lakovič Slavka por. Terpin odstopila mesto mlajšemu članu iz Ščednega); ostalih 7 članov pa je izvolil občni zbor, in to na podlagi liste.

Odbor sekcije je sedaj takole sestavljen: Hadrijan Corsi, Izidor Prinčič, Darko Miklus, Ivan Vogrič, Dominik Humar, Boris Hladnik, Alojz Hlede, Aleš Pintar, Mirko Mužina, Rinaldo Dorni, Gerardo Falcichia, Milko Di Battista, Branko Terčič, Gabrijel Komjanc, Florijan

Lango, Edi Skok, Ivan Maraž, Ivan Mužič in Jožef Corsi.

Izvoljen je bil tudi nadzorni odbor, in sicer: Marino Humar, Ciril Terpin in Aleš Komjanc.

Izvršni odbor sekcije bo izvoljen na prvi seji, ki jo bo sklical najstarejši član.

Ivan Vogrič

Teološko pastoralni tečaj

Od 9. decembra poteka v Katoliškem domu v Gorici teološko pastoralni tečaj, ki ga je organizirala Štandreška dekanija in je namenjen vsem pastoralnim sodelavcem v župniji. Predavatelji bodo razvijali in poglobljali različne teme. Msgr. Oskar Simčič bo predaval o moralni teologiji, g. Viljem Žerjal o biblični teologiji, g. Karel Bolčina o liturgiji in molitvi, razni pa o dogmatski teologiji.

Program:

- 9. dec.: uvod
- moralna teologija
- 16. dec.: biblična teologija (sv. pismo)
- moralna teologija
- 13. jan.: dogmatska teologija
- 27. jan.: biblična teologija
- moralna teologija
- 10. febr.: dogmatska teologija
- liturgija
- 24. febr.: biblična teologija
- liturgija
- 10. mar.: liturgija
- dogmatska teologija
- 24. mar.: moralna teologija
- biblična teologija
- 7. apr.: dogmatska teologija
- liturgija
- 21. maja: moralna teologija
- biblična teologija

OŠ Josip Abram v Pevmi vabi na božičnico

ODPRI MI, MOJ BRAT

ki bo v nedeljo, 19. decembra 93, ob 16. uri v župnijski cerkvi v Pevmi.

SKD Hrast iz Doberdoba

vabi

v petek, 17. decembra, ob 20. uri

na predstavitev knjige

Igrarija čarovnija

v župnijski dvorani v Doberdoba.

Knjigo bo predstavila prof. Lučana Budal.

Zlata poroka v Torontu

Iz Kanade je prišla vest, da sta tam obhajala zlato poroko Vilko Čekuta in njegova žena Milena. Oba sta znanca v našem zamejstvu, ker sta se do odhoda v Kanado leta 1955 aktivno udeleževala kulturnega življenja na Goriškem in Tržaškem.

Vilko se je sicer rodil v Ljubljani, toda imel se je za domačina v Podgori, od koder so izhajali njegovi starši. Zato se je tudi poročil v Podgori pred 50 leti; poročil jih je pok. St. Stanič dne 14. nov. 1943.

Po srcu Primorec je med vojno našel pot na Primorsko in se ustavil najprej v Gorici. Po vrnitvi Gorice pod Italijo je odšel v Trsto in dobil službo pri radiu, prav tako tudi žena Milena. Po stroki je Vilko arhitekt in je na Primorskem naredil načrte za cerkev na Pesku, v Gorici za kapelico v Podgori, pa tudi za razne nagrobne spomenike.

Ko je leta 1944 prišel v Gorico, je skupaj s pok. prof. Mirkom Rennerjem in drugimi postavil na oder nekaj uspešnih iger v gledališču Verdi in v kinodvorani na Travniku (Zlatorog, Angel z avtom). Leta 1946 je pomagal ustanoviti list za otroke Pastirček, mu narisal prvo naslovno stran in nekaj risb v notranjosti. V Trstu se je udeleževal predvsem kot urednik radijskega odra do odhoda v Kanado, ker pri radiu ni dobil stalne namestitve.

V Torontu je začel kot delavec v tovarni hladilnikov, dokler ni dobil boljše službe kot arhitekt. Že takoj pa se je pridružil kulturnemu življenju tamkajšnjih Slovencev predvsem kot režiser številnih iger. Zlatoporoka Čekuta sta imela četvero otrok; dva sta se jima rodila v Trstu, dva v Kanadi (Peter, Miriam, Blago, Nežka). Tudi v župnijski skupnosti je bil vedno delaven, posebno pri slovenski šoli.

Preteklo poletje sta bila v Sloveniji in se udeležila tudi Drage, na Brezjah po sta antecipirala zlato poroko.

Jubilantoma naše čestitke in voščila.

Blagoslov novega zvona, ki smo ga morali odložiti, bo na 4. adventno nedeljo, 19. dec. t.l. Začetek bo ob 10. uri pred cerkvijo na Peči. Sledila bo sv. maša v cerkvi. Ves obred blagoslovitve zvona in daritveno bogoslužje bo vodil kanonik msgr. dr. Franc Močnik. Pel bo MePZ Rupa-Peč. Po maši bo družabnost. Vsi, zlasti dobrotniki, prisrčno vabljeni.

Slovenski center za glasbeno vzgojo »Emil Komel« in Glasbena matica v Gorici prirejata božične notranje nastope, ki bodo: v ponedeljek, 20.12., ob 19.30 v Katoliškem domu v Gorici, v sredo, 22.12., ob 18. uri v Kulturnem domu v Sovodnjah, v četrtek, 23.12., ob 17. uri v Sedejevem domu v Števerjanu.

Vokalna skupina KRILA je v nedeljo, 12. decembra, žela mnogo uspehov, najsibo med mašo v Sovodnjah, kot tudi s samostojnim koncertom v Štandrežu

Nekaj misli o gledališki sezoni

Kljub finančnim težavam, ki se večajo iz leta v leto (zaradi katerih je moralo SSG zmanjšati stalni igralski kader), se je letošnja gledališka sezona redno začela, tako da smo že v začetku novembra imeli prvo predstavo. Letošnji repertoar se je začel z delom velikega zamejskega mojstra slovenske besede Alojza Rebula. Na sporedu je bila namreč krstna uprizoritev njegovega dramskega teksta Operacija Timava.

Morda smo se namenili v gledališče z bojaznijo, da bo delo težko razumljivo, v resnici pa smo podoživljali nekatere dogodke, ki so se odvijali na Tržaškem med dvajsetimi in tridesetimi leti našega stoletja. Poleg tega, da nas je avtor spet spomnil na to tragično dobo za nas Slovence, bi lahko rekli, da nas je tudi opomnil, naj pazimo na nazadnjaške sile, ki se skušajo spet dvigniti na vodilna mesta ne samo v naši deželi, ampak tudi v nekaterih drugih italijanskih mestih.

Pisatelj Rebula nam je z igro dal mnogo estetskega užitka, a dosegel je tudi, kar si je želel, in sicer: »... da bi gledalec odhajal od te drame

s kapljico goriva več v svoji oljenki, s potrjeno zvestobo.«

K velikemu uspehu predstave je nedvomno pripomogel režiser Mario Uršič, ki si je tokrat zamislil tudi zelo dognano sceno. Igralci so dovršeno podali svoje like. Poleg nam že znanih članov je prvič nastopal kot gost Valter Dragan v vlogi Amosa Borsi.

Kostumi so bili tudi delo Marije Vidau, klavir je igrala Jana Radovič.

V ponedeljek, 29. in v torek, 30. novembra, smo si lahko ogledali drugo letošnjo gledališko predstavo. Na vrsti je bila monodrama sodobnega avstrijskega dramatika Helmuta Pechina, Boš že videla. Delo je režiral izkušeni režiser Jože Babič, ki se je s takimi teksti že večkrat srečal. Drama je poslovenila Lučka Jenčič. Znani scenograf Sveta Jovanovič je izdelal sceno, ki se je učinkovito ujela z dogajanjem na odru. Za originalno glasbo in njen izbor je poskrbel mladi celovški komponist Gabriel Lipuš. Pri izdelavi kostumov je Marija Vidau spet pokazala vso svojo spretnost. Pred nami na odru

pa je stala Mira Sarđoč s svojim običajnim profesionalizmom. Iz njene izvajanja se kaže in veje njena velika ljubezen do gledališča in materinščine, katerima je posvetila vse svoje življenjske sile. V monodramah sloni vsa teža dogajanja na enem samem igralcu. On mora pritegniti vso gledalčevo pozornost. Zato mora biti igralec res markantna osebnost. Mira Sarđoč pa je brez dvoma taka. V delu je zaživela v vsej svoji skrušenosti, ljubosumnosti, zamorjenosti, osamelosti meščanska dama petinšestdesetih let, ki je vse življenje žrtvovala za svojo sestro invalidko. Zaradi nje se je morala odpovedati tudi svoji edini veliki ljubezni, svoji sreči in sploh življenju. Po sestri smrti pa ni bilo več časa za to, kajti vse je minilo, vse je bilo zamujeno. Ostala je le ona med štirimi stenami, s starim invalidskim vozičkom, spomini, zagrenjenostjo, osamljenostjo. Čeprav delo ni postavljeno v današnji čas, je boleče sodobno, saj se s podobnimi občutki na žalost srečuje večina starejših oseb v današnji razvrednoteni dobi.

Iva Koršič

Trst v Evropi

Val samomorilske politike, ki je desetletja moril vsak poskus novega življenja na Tržaškem, se je končno umiril. Čeprav z majhno razliko v glasovih, so to dejstvo potrdile tudi zadnje občinske volitve.

V teh dneh pa prihajajo iz krogov tržaške ekonomije vesti o odločnih korakih v smeri ponovne vzpostavitve ekonomske moči mesta, ki je pač na kolenih. Tukaj mislim predvsem na Lloyd Adriatico, ki je v prejšnjem tednu zaključil izredno važno pogodbo o sodelovanju s koprskim Adriaticom.

Predsednik družbe Antonio Sodaro je pozdravil slovenske sodelavce s temi slovenskimi besedami: »Veseli me, da sem danes tukaj prisoten med vami. To je pač vse, kar znam reči v slovenščini.« Dodal pa je še, da se bo takoj začel učiti slovenščine. Predolgo, pravi Sodaro, je Trst iskal nemogoče zaveznike po Evropi in zanemarjal naravno zaledje, ki mu ga nudi tudi Slovenija. S pomočjo te, naj bi se tržaška ekonomija rešila in tako botrovala blaginji naših krajev.

V Evropo pa je treba res pohiteti, saj že »vsi naši sosedje vdirajo v njo z velikimi koraki«. Vendar moramo pri tem paziti, da se ne prikažemo Evropi v »kolonizacijskem duhu« (kot je Trst delal do danes), sicer nas bo Evropa odvrnila.

Dejstvo, da so se vse te misli (in tudi slovenski citat) pojavile v glavnem tržaškem italijanskem dnevniku, res dajo slutiti, da se stvari v Trstu premikajo. »Treba pa se je takoj zbuditi, Trst je izgubil že preveč velikih priložnosti.«

MR

Svečanost na openskem strelišču

V nedeljo, 12. t.m., se je na openskem strelišču odvijala svečanost ob 52. obletnici ustrelitve žrtev 2. tržaškega procesa - Pinka Tomažiča, Simona Kosa, Viktorja Bobka, Ivana Ivančiča in Ivana Vadnala. Komeemoracija - ki jo je vodila Kostanca Filipovič - so kot običajno priredila združenja borcev, političnih pregnancev in bivših deportirancev. V slovenščini je spregovoril književnik Miran Košuta, v italijanščini pa bivši senator Paolo Sema, zapela pa sta tudi moški in ženski zbor Tabor z Opčin. Po svečanosti je bila v openskem Prosvetnem domu ponovitev recitala, ki sta ga ob 50-letnici padca fašizma pripravila SKD Tabor in VZPI-ANPI z Opčin. Zamisel in režija recitala sta delo Draga Gorupa. Od 12. do 18. t.m. pa je v prostorih Prosvetnega doma na ogled razstava »25 let pod fašizmom«, ki jo je pripravilo društvo Edinost.

Protest študentov in dijakov

Sobota, 11. decembra, je bila v znamenju protestnih manifestacij študentov in dijakov po vsej Italiji. Protestirali so proti nekaterim predlogom šolske ministric Jervolinove, ki globoko posegajo v šolsko življenje (npr. specializacija, združitev razredov, večja vloga privatnikov itd.). Računajo, da se je manifestacij udeležilo okoli 600 tisoč mladih. Do demonstracij je prišlo tudi v Trstu, kjer je na ulico šlo okoli 5 tisoč slovenskih in italijanskih študentov in dijakov. Nekaj sto mladih pa se je udeležilo ločene povorke, ki so jo bili priredili desničarji. Slovenski dijaki so bili prisotni s svojimi transparenti in gesli.

Zavod sv. Stanislava v Ljubljani se zahvaljuje

Ob Hvaležnici, ki smo jo obhajali v stolnici sv. Justa novembra, je bila med sv. mašo nabirka za škofijski zavod sv. Stanislava v Ljubljani. G. Marij Gerdol je posredoval vodstvu zavoda 1.300.000 lir. Vodstvo zavoda je poslalo sledečo zahvalo: Z vsem spoštovanjem Vaše plemenite odločitve, da boste podprli nujno obnovo in preureditev Zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano, se Vam iz srca zahvalimo za Vaš dar v Jegličev sklad in potrjujemo prejem zneska 1.300.000 lir.

Bog, ki je skoraj štirideset let prek tega zavoda delil našemu narodu dragocene darove in za tem v prostorih zavoda videl vse stiske, grozo, poniževanja, mučenja in sleherno smrt, naj z zdravjem, z milostjo in z vsakršnimi nebeškimi darovi Vašo velikodušnost bogato nagradi.

Za praznik Brezmadežne

Marijina družba v ul. Risorta že po tradiciji pripravlja na praznik Brezmadežne slovesnosti v eni ali drugi obliki. Letošnji koncert Mariji v čast je ustrezno potekal v duhu praznika in prelil v glasbeno govoričo dušo slovenskega petja.

Predvsem je zbor od sv. Antona sodeloval pri slovesnem blagoslovu v kapeli. V dvorani pa je kot prvi nastopil instrumentalni ansambel Nomos. Solist, bariton Aldo Žerjal, je zapel 4 skladbe: Zdrava Marija B. Sestana, Cherubinijev Veni Jesu, Mozartovo Ave Marijo: za nameček pa še narodno Moje ženke glas. Lep bariton Alda Žerjala je v spevih izrazil mnogo čustvenega doživetja. Zato so aplavzi bili topli in iskreni.

Za drugi del koncerta gre zahvala neutrudnemu g. Ediju Racetu, ki kot pevovodja spremlja ta zbor že celo vrsto let, in zboru, ki z ljubeznijo in optimizmom bogati našo pevsko kulturo.

Program je obsegal pet pesmi: Iz glagolske maše S. Kosovela - Svet; B. Šček, Poletni večer; Srečka Kosovela, Jutro na Krasu; O. Deva, Nocoj je lep večer ter na koncu Vrabčevo Zdravico.

F.V.

Priznanje Samu Kokorovcu

Svetovnemu kotalkarskemu prvaku, članu openskega Poleta Samu Kokorovcu v čast so v petek, 10. t.m., v Prosvetnem domu na Opčinah priredili slovesnost. Slavnostni govornik je bil Egon Kraus, spregovorili pa so in prvaka obdarovali še drugi ugledni gostje, kot npr. predsednik društva Società Ginnastica Triestina Matteo Bartoli, predsednik ZSSDI Jurij Kufersin, tajnik športne zveze Slovenije Marjan Jemec in drugi. Tudi ob tej priložnosti je Kokorovec izrazil namen, da se poslovi od aktivnega kotalkanja. V zadnjih časih je to izrazil že večkrat. Če bo pri tem vztrajal, potem se bodo morali ljubitelji zamejskega kotalkanja - pa ne samo oni! - odpovedati res izrednemu športniku.

Redno zborovanje društva Edinost

Nedeljsko redno zborovanje društva Edinost na Trgu Zedinjenja Italije je potekalo brez težav, čeprav je treba zabeležiti vrsto nevshečnosti pri prizadevanju članov društva za pridobitev potrebnih dovoljenj. Tržaška kvestura je namreč zahtevala pismeno dovoljenje s strani občine.

Le-ta je po raznih zapletih, v središču katerih se je zopet znašla raba slovenščine, dovoljenje vendarle dala, tako da se je manifestacija lahko odvijala. Člani društva Edinost pa menijo, da je bilo ravnanje kvesture protizakonito, zato bodo vso zadevo predložili v presojo sodni oblasti.

Ekumensko srečanje tržaške škofije

V sredo, 22. decembra, ob 18.30 bo v cerkvi v Rojanu ekumensko molitveno srečanje tržaške škofije. K skupni molitvi se bodo zbrali predstavniki verjetno vseh krščanskih Cerkev, ki živijo v mestu. Vabljeni so tudi slovenski verniki. Molitvenega srečanja se bo udeležil tudi g. škof L. Bellomi.

Cerkev sv. Barbare

Še so ljudje, ki si želijo srečanja z drugimi, da se okužijo z novim duhovnim zaletom verske kulture. Praznični govor škof. vikarja g. Franca Vončina v cerkvi sv. Barbare je pomenil, da brez te kulture ni jasne poti, ne odgovora na izzive časa.

Sv. maša v nedeljo, 5. dec., z nagovorom v obeh jezikih, sta spremljala pater Bogomir in njegov sobrat p. Bruno; prisostvoval pa je tudi župnik Giorgio Apollonio iz Milj.

Če ima požarna obramba gasilcev sv. Barbaro za svojo zavetnico, so današnja mnogovrstna požarna žarišča prav tako nevarna in potrebna priprošnje svetnikov. Sv. Barbara je bila žrtev verske nestrpnosti in sovražstva do tega, kar je drugačno. Svojo mučeniško smrt je zapečatila z molitvijo na ustnicah in z odpustanjem v srcu. Vsa človeška zgodovina pozna taka pričevanja proti boju med drobrim in zlim, je naglasil g. Vončina. In ta boj ne bo končan, dokler ne bodo prvine tega nepopolnega sveta razpadle, kot zagotavlja sv. Pavel, in ne bo nove zemlje in novih nebes, kjer vlada pravičnost. Bog, ki nas je ustvaril tako različne, želi, da se odločimo zanj po dobroti in ljubezni, da ne bomo gradili nasipov za obstreljevanje drug drugega, temveč odprli mostove in podrli zidove za bratsko sprejemanje in zdravo medsebojno sožitje.

S pravo frančiškovo milobo upravlja pater Bogomir cerkvico sv. Barbare od leta 1980. Obiskovalci in vaščani pa se morajo zahvaliti za čudovito oskrbovano svetišče požrtvovalni gđ. Avguštini in dobrim pomočnicam. Po mizi božje besede so se gostje srečali še v šoli pri omizju božjih dobrot in kaj pomodrovali. Najstarejša gostja je bila 94 let stara gospa od sv. Jakoba, pogumna in krepka Ivanka Korošec.

F.V.

Razplet v ul. Gambini

Zadnji ukrep komisarja Larose pred predajo dolžnosti novoizvoljenemu županu Riccardu Illyju je zadeval izgon članov Kolektiva za družbene prostore iz zapuščene poslopja v ul. Gambini. Kot znano so člani Kolektiva poslopje zasedli in v njem priredili vrsto koncertov in »alternativnih« družbenih dejavnosti. Ko je policija prišla, da bi jih izgnala, ni bilo v njem nobenega člana več, saj so se pravočasno izognili morebitnim trenjem z organi javne varnosti. Problem zapuščenih poslopij pa ostaja še naprej odprt. Na to so člani Kolektiva opozorili z mirno manifestacijo na Trgu Zedinjenja Italije.

Brošura o človekovih pravicah

Ob letošnjem 45. dnevu Splošne deklaracije o človekovih pravicah je skupina dijakov slovenskega liceja France Prešeren pripravila raziskavo, ki obravnava vlogo in pomen Organizacije združenih narodov, pomen človečanskih pravic, pravic žensk in otrok, pa tudi temeljne točke Splošne deklaracije o pravicah človeka ter delovanje znane ustanove Amnesty International.

Dijaki so pregledali zajetno število dokumentov, ki obravnavajo problematiko človekovih pravic. Na koncu je bilo vse to strnjeno v vrsto bistvenih točk, ki so našle svoje mesto v brošuri, katero so sestavljenci predstavili sošolcem v petek, 10. decembra, torej ob 45. obletnici deklaracije o človekovih pravicah. Brošuro so izročili tudi podpredsedniku deželnega sveta FJK Milošu Budinu z željo, da bi deželna uprava poskrbela za natis in razdelitev teksta Konvencije o pravicah otrok po šolah.

Nova številka Škrata

Izšel je Škrat št. 9-10. Tokratna številka je zelo bogata z raznimi prispevki in ilustracijami, saj je posvečena tako sv. Miklavžu kot adventu in pripravi na Božič. Uvodni članek je izpod peresa g. Jožeta Špeha. Po njegovih besedah nas Božič - Kristusovo rojstvo uči, da moramo sprejeti vse ljudi v stiski, ki jih je svet postavil ob stran. Sledi prispevek Suzi Pertot o sv. Miklavžu, članek Neve Lukeš Biti nona danes. Zelo zanimiv je prispevek p. Vinka Škafarja o širjenju novih verskih gibanj oz. sekt. V Škratu pa je še vrsta drugih prispevkov, npr. o novi šoli za nove čase izpod peresa dr. Viljema Ščuke ali pa o koledovanju v Benečiji, katerega kratek oris je posredovala Živa Gruden. Tudi v tej številki so našle svoj prostor »stalne« Škratove rubrike, kot npr. Vaja in zabava ter Zbirajmo znamke. Lahko si preberemo tudi besedni vrtljak, ki ga je sestavila Vera Tuta Ban, ilustrirala pa Jasna Merku. Na zadnji strani, ki je običajno posvečena Skladu Mitja Čuk, pa si lahko preberemo nekaj pisem, ki so jih poslali sv. Miklavžu gojenci VZS Mitja Čuk.

Mladika št. 8

Na knjižno polico je prišla nova, osma številka revije Mladika. Uvodnik izpod peresa Leva Detele z naslovom Glas v notranjosti je posvečen spominu vseh mrtvih ob prazniku Vseh svetih. Sledi novela Dolores Terseglav Žena brez imena, zatem pa si lahko preberemo zapis mlade bosanske begunke Farah Tahirbegović Dan pred tem. Za rubriko Tisk od Triglava do Andov je Zora Tavčar tokrat prispevala članek o reviji Vestnik-Vocero, ki izhaja že 43 let v Buenos Airesu. Zanimiv je tudi prispevek Vide Valenčič Umiranje irščine na broke. Na koncu najdemo večje število literarnih ocen izpod peresa Martina Jevnikarja ter dve oceni o likovnih razstavah izpod peresa Magde Jevnikar. Seveda tudi tokrat niso izostale Mladikine običajne rubrike, kot npr. Mogoče ne veste, da..., Zaznamki, Pod črto, Antena in Čuk na Obelisku. Zasedimo tudi več pesmi Francke Dular in Pavleta Zidarja. Zaradi zamude pri pošiljkah z odgovori na intervjuje je tokrat odpadla rubrika Slovenci za danes. Tudi rubriko Naš včerajšnji svet bomo v novi Mladiki zaman iskali. Po dru-

gi strani pa so uredniki Mladikine mladinske priloge Rast zopet poskrbeli, da bo tudi ta številka nadvse bogata z vrsto prispevkov in intervjujev.

Deželni odbor Svetovnega slovenskega kongresa za Furlanijo-Julijsko krajino bo na svoji redni seji posvetil osrednjo pozornost razmeram po nedavnih volitvah, ki so skupnemu slovenskemu nastopu prinesle nedvomno razveseljav uspeh. V tej luči bo obravnaval novo nastalo situacijo znotraj slovenske manjšine, njen odnos do matične domovine in obratno kakor tudi splošno stanje organizacije, ki se bo na drugem svetovnem zasedanju zbrala v pričetku aprila 94 v Celju. Za območje Furlanije-Julijske krajine bo občni zbor predvidoma marca 1994, ko se bo zaključilo prvo triletno obdobje Svetovnega slovenskega kongresa.

Seja bo v četrtek, 16. decembra, ob 19. uri na sedežu Slovenske prosvete v Trstu, ulica Donizetti 3.

V društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo ponedeljkov večer, 20. decembra 1993, posvečen duhovni misli ob bližnjih božičnih praznikih. Govoril bo dr. Zvone Štrubelj. Začetek ob 20.30.

V petek, 17. decembra, pa bo predstavitev slovenskega prevoda Novega katekizma katoliške Cerkve. Delo, ki je pravkar izšlo že v drugi izdaji, bosta predstavila glavni urednik Družine dr. Janez Gril in prof. Anton Štrukelj z ljubljanske teološke fakultete. Začetek ob 18. uri.

Opčine

V četrtek, 23. decembra, bo ob 20.30 v cerkvi sv. Jerneja molitveno srečanje in priložnost za spoved ali osebni pogovor z duhovnikom. Pripravo in uvajanje v zbranost bo ob glasbi vodil Ivan Florjanc.

Vabljen mladina, mlade družine in vsi, ki se po srcu čutijo mladi.

* * *

Pevski zbori Vesela pomlad zaključujejo niz prireditev ob svoji 15-letnici s koncertom, ki bo v soboto, 18. decembra, ob 20. uri v Prosvetnem domu na Opčinah. Zborovodja Franc Pohajač, pri klavirju Martina Feri in David Lenisa. Ob koncertu bodo predstavili priložnostno brošuro ter odprli razstavo o petnajstletni pevski dejavnosti, ki bo na ogled v predvežju Prosvetnega doma ob delavnikih od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11.30 do 12.30 do 23. decembra. Prisrčno vabljeni.

BRALCI PIŠEJO

Spošt. g. urednik,

v Katoliškem glasu št. 42 sem bral »Zahvala kontovelskemu župniku«. Lepo in hvalevredno.

Kot sobrat dragega in dobrega duhovnika Grmek, mislim, da bi bil dopis popolnejši, če bi vsaj omenil, da je g. Grmek zelo lepo obnovil in ljudem odprl župnišče. Skrbno je vzdrževal cerkev in ji oskrbel sodobno ogrevanje. Načrtoval je obnoviti zunanost cerkve, pročelje in zvonik. Prav na zvoniku je odstranil nekaj odpadajočega ometa in se posvetoval s strokovnjaki, ali ne bi bilo umestno razpadajoči omet popolnoma odstraniti in ovrednotiti kamniti... videz. Zaradi hude boleznin in smrti ni utegnil uresničiti načrta. Zadnja leta je živel precej samotno in skromno. Zapustil pa je več... milijonov izrecno za ureditev zunanosti cerkve, o katere obnovi govori dopis.

Unicuique suum. Po domače vsakemu svoje. Bratsko in brez zamere.

Sledi podpis

Šport

Odbojka - Moška C2 liga

7. kolo

Bor Omse - Olympia CDR

1:3 (11:15; 15:11; 1:15; 13:15)

Olympia: Terpin A., J. in S., Vogrič A. in M., Petejan, Povše, Maraz, Devetak, Bensa, Komjanc.

V slovenskem derbiju 7. kola je slavila goriška ekipa Olympia, kljub temu da je le poredkoma prikazala lepo igro. Tržačani so se proti favoriziranim Goričanom dobro borili in bili razen v tretjem setu praktično stalno enakovredni.

Gostje so tekmo zelo dobro začeli in z gledalo je, da bo srečanje za njih le formalnost. Povedli so z 10:1 po zaslugi dobrega bloka in nekaj napak domačinov. Že takrat pa se je v igri Olympia nekaj zaustavilo, tako da se je Bor približal na 11:14. Prvi niz je vseeno osvojila gostujoča ekipa, v drugem nizu pa je na žalost nadaljevala slabo igro iz končnice prvega. Po drugi strani pa je Bor zaigral bolj suverno, povečal učinkovitost v napadu ter izboljšal tudi uspeh v obrambi; po vodstvu s 14:9 mu zmaga ni mogla več uiti. Tretji set je bil edini, ki je potekal enosmerno: igralci Bora so po izenačenju popustili, medtem ko je Olympia urenila vrste in zaigrala zelo dobro, predvsem v napadu. V četrtem setu, ko bi morali gostje dokončno streti odpor domačinov, smo zopet videli neurejeno igro, z velikim številom napak na obeh straneh mreže. Ekipi sta se izmenjavali v vodstvu do 13:13, kjer sta srečanje odločili napaka Bora ter morda dvomljiva sodniška odločitev pri zadnji točki.

Kot je za derbije značilno, tudi na tem srečanju nismo videli zelo kvalitetne odbojke. Olympia je to zmago nujno potrebovala, medtem ko Bor kljub požrtvovalni predstavi ni uspel osvojiti novega para točk. Tržaška ekipa pa je pokazala lep napredek, ki naj ji bo v spodbudo pri nadaljnjem treniranju.

Igor Povše

Mira Brajnik nas je zapustila

Goriška stolna cerkev je osirotela za zvesto in požrtvovalno vernico; v soboto, 11. decembra, je namreč odšla prepevat božjo slavo Mira Brajnik. Rekli smo, »je odšla prepevat božjo slavo«, kajti pokojnica je bila odlična sopranistka in je pri slovenski maši v goriški stolnici pela že kot deklica, ko je bila sprejeta v Mar. družbo leta 1930; od takrat dalje je pela na koru vse nedelje in praznike in vse šmarnice. Torej nad 60 let.

Pokojnica se je rodila v Šibeniku leta 1915 med prvo svetovno vojno. Po vojni se je družina vrnila v Štandrež, na Male Rojce, kjer so si zgradili hišico z vrtom. Mira se je po končanih šolah zaposlila pri tvrdki Brunnschweiler in ostala pri njih do upokojitve.

Pokojnica ni bila samo cerkvena pevka, temveč se je udeleževala tudi na odru, najprej v okviru Mar. družbe, ki je prirejala svoje nastope tudi na odru, kakor hitro so že med vojno nastopili bolj sproščeni časi. Tako je pela pri prireditvah Mar. družbe že leta 1944 v mali dvorani na trgu sv. Antona, pozneje v dvorani zavoda Notre Dame ter od leta 1948 na odru Doma Brezmadežne na Placuti. Pela je ob raznih priložnostih v zboru in kot solistka. Leta 1954 je poromala skupaj z drugimi družbenicami, tudi iz Trsta, v Rim ob Marijinem letu in nastopila na odru na Piazza di Siena. V spevoigrah je pela tudi pod vodstvom prof. M. Fileja in Maksa Debenjaka. Z eno besedo: dobila je bogate talente za petje in trgovala je z njimi v čast in slavo božjo ter Marijino, pa tudi kot zavedna Slovenka pri kulturnih nastopih.

V stolnico je hodila do nedelje, 14.

Prijateljsko srečanje stolnih pevk - Mira Brajnik prva desno

novembra, ko je zadnjič pela med mašo. Naslednji torek jo je zadela možganska kap in se ni več zavedala do sobote, 11. decembra, ko je v bolnici odletela k nebeški Materi kot zvesta njena hčerka.

Pogreb je bil v stolnici v torek, 14. decembra; od tam so jo prepeljali k večnemu počitku na štandreško pokopališče v družinsko grobnico.

Naj počiva v miru. Sorodnikom naše sožalje. **K. H.**

DAROVI

Za cerkev v Ricmanjih: stari starši Cvetka in Sergio ob krstu male Katarine 100.000; starši Lorena in Roberto ob krstu Katarine 100.000 lir.

Za obnovo Katoliškega doma: namesto cvetja na grob svoje drage pevke Mire Brajnik daruje stolni zbor 500.000 lir.

Za goriško Marijino družbo: v spomin na pokojno Miro Brajnik daruje druž. Korsič 150.000 lir.

Za misijone: Družina Posega 200.000 lir.

Caterina Bole ob svoji 90-letnici daruje 100.000 za misijone in 100.000 za Marijin dom v Rojanu.

Gabrje. Za ogrevanje: Devetak-Malič Štefanija 100.000; Malič-Klede Angela 20.000 lir.

Za gabrsko cerkev: Stanislav Kovic-Malnišče 5.000 lir.

Peč. Za cerkev: Damijan, Franca in Jožef Ožbot, v spomin na Anico Ožbot 100.000 lir.

Rupa. Za cerkev: Olga Ožbot 42.000 lir.

Za Katoliški glas: N.N. 10.000; N.N. 100.000; Jožica Toroš 45.000 lir.

K.K. daruje: za Katol. glas 500.000, za misijonarja p. Marka na Madagaskarju 500.000 in za slov. Karitas 500.000 lir (skupaj 1.500.000 lir).

Za otroke v Bosni: Rupa, zbrano pri miklavževanju 150.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: starši in botri ob krstu Luka Vianella 100.000; Savina in Erminio Kuret ob 30-letnici poroke 100.000; M.B. Trst 200.000; N.N. za luč sv. Jožefa 10.000 lir.

Za begunsko Karitas: ob krstu Luka Vianella 100.000 lir.

N.N. daruje: za lačne otroke 50.000 in za Karitas 50.000 (skupaj 100.000 lir).

Za vzdrževanje duhovnikov: N.N. 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana, GO: N.N. 200.000; N.N. 100.000 lir.

V spomin na drago mamo daruje Julijan z družino: za sovodenjsko cerkev 300.000, za Katoliški tisk, bratovščino Rožnega venca, cerkev na Peči, društvo krvodajalcev, društvo Soča, Kulturni dom in zbor Rupa-Peč po 100.000 lir (skupaj 1.000.000 lir).

RAZSTAVE

V ponedeljek, 20. decembra, ob 18.30, bo na sedežu devinskega zbora otvoritev razstave akvarelov Edija Žerjela.

Obveščamo, da bo razstava Davida Faganela v galeriji Katoliške knjigarne odprta do 31. t.m.

Znamke vseh vrst!

Prisrčno se zahvaljujem vsem, ki so doslej sodelovali z mano pri zbiranju znamk za slovenske misijonarje. V tekočem letu mi je uspelo nabrati z Vašo pomočjo čez 5 kg raznovrstnih ščiščenih znamk. Še vedno se ta znamkarska akcija nadaljuje. Vsem sedanjim in bodočim pošiljateljem iz srca želim blagoslovljen božič in srečno novo leto 1994.

Saksida Franc - Ul. BIASOLETTO 125 - 34142 Trst-Trieste - Italija

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Helmut Peschina

BOŠ ŽE VIDELA

monodrama

Igra Mira Sarđoč,

režija Jože Babič

V torek, 21. decembra, ob 20.30

ABONMA RED I

v četrtek, 23. decembra, ob 16.00

ABONMA RED G

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Ronald Harwood

GARDEROBER

Režija Vinko Möderndorfer

V četrtek, 16. decembra, ob 20.30

ABONMA RED E

v petek, 17. decembra, ob 20.30

ABONMA RED F

v nedeljo, 19. decembra, ob 16.00

IZVEN ABONMAJA

ZAHVALA

6. decembra nas je za vedno zapustila naša draga mama in nona

Ana Cotič vd. Ožbot

Prisrčno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem ter vsem, ki so se pri pogrebnem obredu poslednjič poslovili od pokojnice. Iskrena zahvala župniku g. Markežiču za občuten poslovljni govor in dr. Cijanju za strokovno prizadevanje.

Sovodnje ob Soči, 7. dec. 1993

Sin Julijan z družino

Radio Trst A

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00.

Spored od 19. di 25. decembra 1993

Nedelja: 8.20 Koledar. 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 »Pig Paul«, radijska igra, ki jo je napisal Franko Žerjal. 10.30 Slovenska lahka glasba. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Obzornik. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dante Alighieri: »Božanska komedija: Pekel«. 11. del. 15.00 Krajevne stvarnosti. 15.30 Šport in glasba. 17.00 Z naših prireditiv.

Ponedeljek: 8.10 Iz Četrtekovih srečanj: Izidor Predan. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. Prežihov Voranc: »Jirs in Bavh«. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.45 Cecilijanka '93. 13.50 Orkestralna glasba. 14.10 Otroški kotichek: »Profesor Ficko in gospod Packo«. 14.30 Potpuri. 15.00 Panta rei. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba.

Torek: 8.10 Svojo poslednjo voljo pri zdravi in čisti pameti izrekam. 8.35 Soft Music. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.45 Cecilijanka '93. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mladi val. 17.00 Poročila in kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Dante Alighieri: »Božanska komedija: Pekel«. 12. del.

Sreda: 8.10 Obzornik. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.45 Zborovska glasba. 13.20 Na goriškem valu. 15.00 Made in Italy. 15.30 Mladi val.

Četrtek: 8.10 Tisoč let naših prednikov. 8.30 Revival. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.45 Zborovska glasba. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Kulturne diagonale: Iz filmskega sveta. 15.00 Slovenska lahka glasba. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba.

Petek: 8.10 Dopisnice z najbližnjega vzhoda. 8.40 Potpuri. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.30 Božične pesmi. Mešani zbor Frančišek Borgia Sedej iz Števerjana vodi Tomaž Tozon; na citre spremlja Tomaž Plahutnik. 13.20 Orkestralna glasba. 13.30 Za smeh in dobro voljo. 14.10 Otroški kotichek: »Draga babica...«. 14.30 Od Milj do Devina. 23.00 Kratka poročila in pričakovanju polnoči. Božični pogovor ob mikrofonu. Polnočnica iz števerjanske cerkve.

Sobota: 8.30 Božični motivi. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Božični motivi. 10.00 »Angelček z zlomljeno perutjo«. Radijska igra, ki jo je napisala Lučka Susič. 10.30 Vokalno instrumentalni koncert. 11.45 Tanja Rebula: »Potopljena katedrala«. 12.00 »Ta rozajanski glas« - oddaja iz Rezije. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 15.00 »Ena se tebi je želja spolnila«. 17.00 Mi in glasba. 18.00 Zora Tavčar: »Portret organista Simona«.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:

Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina: Italija 50.000

inozemstvo 70.000

zračna pošta 95.000

Oglaš in osmrtnice: za vsak mm višine v širini enega stolpca 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

Član

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV

Družinsko stanovanje v središču Gorice (Italija) oddam v najem. Stanovanje bo prosto čez okoli dva meseca. Interesenti za najem naj se javijo na telefon 0038665/24094 od 20. do 21. ure zvečer.

Štandrež - Štandrež - Štandrež - Štandrež - Štandrež - Štandrež

PRAZNIK MIRU in PRIJATELJSTVA

PROGRAMI PETEK, 17. decembra
 SOBOTA, 18. decembra
 od 18. do 20. ure
 NEDELJA, 19. decembra
 od 10. do 13. ure

NABIRALNA AKCIJA HRANE IN OBLAČIL ZA BEGUNCE V SLOVENIJI V SPODNJIH PROSTORIH ŽUPNIJSKEGA DOMA »ANTON GREGORČIČ« V ŠTANDREŽU

VOŠČILA NAJSTAREJŠIM VAŠČANOM V ŠTANDREŽU

KULTURNI PROGRAM NA GLAVNEM TRGU V ŠTANDREŽU SLEDI DRUŽABNOST. V PRIMERU SLABEGA VREMENA SE BO PROGRAM ODVIJAL V TELOVADNICI.

Sodelujejo:

RAJONSKA KONZULTA ŽUPNIJA SV. ANDREJA OSNOVNA ŠOLA »F. ERJAVEC« P.D. »ŠTANDREŽ« K.D. »OTON ŽUPANČIČ Š.D. »OK VAL« Š.D. »JUVENTINA« Š.D. »VELOX« TRGOVCI IZ ŠTANDREŽA